

פרק'שת וינש אליו

וינש אליו יהודיה וגוו. רבוי אלעזר פתח, (ישעה ס) כי אתה אבינו כי אברם לא ידענו וישראל לא יכירנו איתה ה' אבינו גאלנו מועלם שמי. הפסק תהה פרשוה. אבל בא ראה, כשהברא הקדוש ברוך הוא את העולם, כל يوم ויום עשה מעשיהם ברואי בכל יום ויום כמו שאריך. בין שבא היום הששי והצטרכ לברא אדם, בא לה פניו ה תורה אמרה לנו הקדוש ברוך הוא: והי לך לחיים נקרתי ארך אפים?

אליה הפל נברא בתורה ובהפל נתן בתרה, משום שבטרם ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, או לפניו כל האותיות, ונכנסו כל אחת למפרע.

ובנסה פ"יו, אמרה לפניו: רצונך לברא כי את העולם? אמר לה: לא, שבך עתידים בפה צדיקים למות, שבתוכם והתויך פו על מצחות האנשים וגוו. ושנינו, שבתוכם וממקדשי פחלו, אל תקרי ממקדשי אלא מקדשי. ומשום לכך העולם לא יברא בה.

ובנסו שלוש האותיות שיין קו"ף ריא"ש, כל אחת בבדה. אמר להן הקדוש ברוך הוא: איןכו בראיות לברא בכנן את העולם, שהרי אתן האותיות שנקרה בכנן שקר, והשקר אינו כדאי לעמד לפני, והגה פרשוה.

ונכנסו פ"א א"ז, וכן בלאן, עד שהגיעו האותיות לאות ב"ף. בין שירדה ב"ף מעל הבתר, הזענוני

פרק'שת וינש אליו

(ישעה ס) כי אתה אבינו כי אברם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה ה' אבינו גואלנו מעולם שמי. האי קרא אוקמונה, אבל תא חיזי, כド ברא קדשא בריך הוא עלמא, כל יומא ויום, עביד עבידתא קדשא חיזי. בכל יומא ויום כמו שתיתאהDAC. בין דאתא יומא שתיתאהDAC. ואצטריך למרי אדם, אתה אוריתא קמיה. אמרה (קשי קדשא בריך הוא). האי אדם דעת (דרכו ע"ב) בשי למרי, זמין הוא לארגזא קמיה. אלמלא לא תאריך רוגז, טב ליה שלא יתברי. אמר לה קדשא בריך הוא, וכי לungan אתקרינה ארך אפים.

אליה, כלא באוריתא אתברי, וככלא באוריתא אשפטכל. בגין דעת לא ברא קדשא בריך הוא עלמא, אתון כל אתון קמיה, ועallow כל חד וחד למפרע. עאלת תי"ו. אמרה קמיה, רועיתך למרי בי עלמא, אמר לה לאו, דבך זמיגין בפה צדיקיא למימת, דכתייב, (יחזקאל ט) וההתויכת פיו על מצחות האנשים וגוו. ותניין, דכתייב וממקדשי תחולג. אל תקרי ממקדשי, אלא ממוקדי. ובгинן לך עלמא לא יתברי בה.

עלאו תלת אתון, שיין, קו"ף, ריא"ש, כל חד וחד בלחווז. אמר להו קדשא בריך הוא, לאו אתון כדאי למרי בכוי עלמא, דהא אתון אתון DAC בכו שקר, ושקר לאו איהו כדאי למיקם קמאי, והא אוקמונה.

עלאו פ"א צד"י, ובן בלהו, עד דמטו אתון לאת ב"ף. בגין דעתך פ"ף